

عنوان مقاله:

چیستی و ویژگی های تجربه عرفانی

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 1، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

هادی وکیلی - استادیار کلام و فلسفه اسلامی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

عرفان بی شک جوهر تجربه دینی به شمار می رود و این تجربه، هم برای کسانی که دارای اعتقادات مذهبی هستند، و هم برای کسانی که چنین اعتقاداتی ندارند، نوعا باعث تغییر در زندگی می شود. صرف نظر از دشواری توصیف حالات عرفانی که از چارچوب مفهومی تجارب عادی بسیار دور به نظر می رسند، به نظر می رسد می توان شباهتهای متعددی میان این حالات در سنتهای دینی - عرفانی مختلف یافت. این شباهت ها عبارتند از: تجربه وحدت، احساس قرار داشتن در ورای زمان و مکان، احساس تقدس، احساس لذت و شادکامی، وحدتی که توأم با خلاء و ملا است، و آگاهی از یک واقعیت غایی ابدی. حالات عرفانی را در قیاس با مراقبه معنوی (meditation) می توانیم به دو دسته مقولات متمایز تقسیم کنیم: تنزیهی (متعالی) و تشبیهی (حلولی). عرفانهای تنزیهی و تشبیهی هر چند شباهتهای قابل توجهی با یکدیگر دارند، اما به طور قطع با یکدیگر متفاوت هستند. این دو نوع گرایش عرفانی در ادیان و آیین های مذهبی شرق و غرب جهان به تفاوت دیده می شود. تفاوت های موجود بر سر تفسیر تجارب عرفانی ممکن است ناشی از تفاوت ها و تمایزات فرهنگی و زبانی باشد. تفاسیر روانشناختی، عصب - روانشناختی، و علوم شناختی از تجارب عرفانی، از مهم ترین رویکردها در پژوهش های نوین در سطح جهان محسوب می شود

کلمات کلیدی:

تجربه عرفانی، عرفان تنزیهی، عرفان تشبیهی، مراقبه و عصب - روانشناسی حالات عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795627>

